

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 600/2020
09.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Драгомира Милојевића, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Славка Ковача, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетим дана 11.06.2020. године и 15.06.2020. године против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 916/19 од 07.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/20 од 20.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет дана 11.06.2020. године, против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 916/19 од 07.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/20 од 20.05.2020. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет дана 15.06.2020. године, против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 916/19 од 07.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/20 од 20.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 916/19 од 07.02.2020. године окривљени Славко Ковач оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.08.2019. године па надаље.

На основу члана 264. став 4. у вези става 1. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, док је на основу члана 258. ЗКП оштећени АА ради остваривања имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 298/20 од 20.05.2020. године усвајањем жалбе јавног тужиоца ОЈТ у Суботици преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о казни, тако што је окривљени Славко Ковач због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.08.2019. године, док је жалба браниоца окривљеног Славка Ковача, одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Славка Ковача, адвокат Виктор Јухас Ђурић, благовремено је поднео захтеве за заштиту законитости, и то дана 11.06.2020. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а дана 15.06.2020. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, погрешно исту нумеришући као битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, па је по оцени навода изнетих у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднет дана 11.06.2020. године, је неоснован, док је захтев за заштиту законитости поднет дана 15.06.2020. године, недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Славка Ковача у захтеву за заштиту законитости поднетом дана 11.06.2020. године истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да су побијане пресуде засноване на доказима на којима се према одредбама тог законика судске одлуке не могу заснивати и у том смислу као незаконит доказ означава записник о препознавању лица од стране сведока МУП РС, ПУ Суботица КУ 1523/19 од 29.08.2019. године са криминалистичко техничком документацијом, сматрајући да се ради о незаконито прибављеном доказу, с обзиром да је радња препознавања окривљеног Славка Ковача од стране оштећеног сведока АА спроведена супротно одредби члана 90. став 1. ЗКП, из разлога што особине лица које се препознавало тј. окривљеног, нису биле сличне особинама осталих лица која су се налазила у врсти за препознавање.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача од 11.06.2020. године се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово из разлога што из списка предмета, и то из записника о препознавању лица од стране сведока МУП РС, ПУ Суботица КУ 1523/19 од 29.08.2019. године, произилази да је доказна радња препознавања лица – окривљеног Славка Ковача од стране сведока оштећеног АА, обављена у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и то пре свега у складу са одредбом члана 90. став 1. ЗКП, а на чију повреду бранилац окривљеног неосновано указује у захтеву. Наиме, из наведеног записника јасно произилази да су овој доказној радњи присуствовали јавни тужилац, овлашћено службено лице ПУ Суботица, бранилац окривљеног и преводилац за мађарски језик, јер се оштећени током поступка користио мађарским језиком, као и да је пре самог препознавања у обављеном разговору са оштећеним, исти дао опис лица за које постоји основ сумње да је извршило кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика на његову штету дана 28.08.2019. године око 03,00 часова у..., ..., те да је затим у просторију специјално намењену за ту сврху уведено четири лица која су поређана одређеним редоследом у врсту, а након чега је оштећени АА са несумњивом сигурношћу од 100% препознао окривљеног Славка Ковача као лице које је извршило предметно кривично дело на његову штету, а на основу његовог изгледа, при чему су присутна лица, између осталих и окривљени, наведени записник потписала и на исти нису имали никаквих примедби, и то посебно везано за карактеристике лица која су са окривљеним распоређена у врсту за препознавање. По оцени Врховног касационог суда, околности наведене у поднетом захтеву за заштиту законитости, везано за карактеристике лица у врсти и чињеници да је оштећени дао детаљан опис лица за које постоји основ сумње да је извршило кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика на његову штету, са израженим карактеристикама, не доводе у питање законитост извршене радње препознавања.

Дакле, Врховни касациони суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача поднетом дана 11.06.2020. године.

Такође, бранилац у истом захтеву указује да је оштећени навео да је окривљеног препознао по гласу, а да препознавање на основу гласа није обављено, те надаље оспорава изведене доказе и то посебно исказ оштећеног са главног претреса истичући да је тај исказ оштећеног последица тога што је оштећени окривљеног видео у врсти за препознавање, где су, према наводима захтева, „сви остали маркери били битно другачијег изгледа“.

Међутим, Врховни касациони суд се у оцену ових навода браниоца окривљеног није упуштао, јер се истима полемисе са чињеничним утврђењима суда и изведеним доказима (члан 440. ЗКП), што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због кога је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача, поднет дана 15.06.2020. године, одбачен је као недозвољен односно јер нема законом прописан садржај, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У захтеву за заштиту законитости поднетом 15.06.2020. године, бранилац окривљеног Славка Ковача, као разлог подношења истог, у уводу истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца дозвољено. Међутим, у образложењу захтева, бранилац не наводи у чему се ова повреда поступка састоји, односно на који начин је повређен идентитет оптужбе и пресуде, већ суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, наводећи да оптужба није прекорачена формално ни квантитативно, већ да је суд утврдио верзију догађаја која није била описана у оптужном акту. С тим у вези, истичући да су разлози првостепене пресуде противречни како изреци пресуде, тако и оптужном акту, јер је у образложењу те пресуде наведено да је метална шипка предмет којим је окривљени задавао ударце оштећеном, а не предмет налик на пумпу за бицикл, како је то наведено у изреци пресуде и оптужном акту, бранилац окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Осталим наводима захтева поднетог дана 15.06.2020. године, бранилац окривљеног истиче повреду члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је према наводима захтева, напред описаним неслагањем између разлога првостепене пресуде и оптужног акта, окривљеном повређено право на одбрану.

Како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих је окривљеном преко браниоца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног поднет дана 15.06.2020. године, у односу на наведене повреде закона и поступка, оценио као недозвољен.

Надаље, а имајући у виду да је уз истакнуту повреду члана 68. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац у захтеву поднетом дана 15.06.2020. године, суштински указао и на повреду права загарантованих Уставом, али да уз захтев није приложио одлуку Уставног суда, која се односи на окривљеног или другог учесника у поступку против окривљеног Славка Ковача, Врховни касациони суд је оценио, да је у том делу захтев браниоца окривљеног поднет дана 15.06.2020. године, без садржаја, сходно члану 484. ЗКП, а у вези члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача од 11.06.2020. године, одбио као неоснован, док је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славка Ковача поднет дана 15.06.2020. године, одбацио на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП и донео одлуку као у ставу првом и другом изреке ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић